

Mervi Lennoxaran ja varsan kanssa. Kuva: Antti Tiihonen

Positiivinen Väläyttäjä Mervi Roiha-Härkönen: Meillä kaikilla on vastuumme kannettavana

Parikkalalainen 39-vuotias Mervi-Roiha Härkönen on kasvanut hevosmaailmaan nukkuen reessä päiväunia, siirtyen poniharrastuksen kautta ravihevosiin ja saanut potkua päästä kehittämään hevosalaa niin paikallisesti kuin valtakunnallisestikin. Roiha-Härkösen myönteinen asenne on saanut huomiota ja yksi osoitus tästä on se, kun Kymen-Karjalan Hevosenomistajat ry valitsi hänet Positiiviseksi Väläyttäjäksi.

Väläyttäjä itse on huomionsoituksesta yllättynyt ja kiitollinen.

– Omistan palkinnon Parikkalan Hevosseuran ihmisille, jotka suurella sydämellä toimivat, ja haluavat edistää hevosietämystä ja pitää hevoselämää yllä alueellamme monipuolisesti. Tuntuu hienolta, että tekemisiä huomioidaan näin. Koen vahvasti, että meillä jokaisella hevosihmisellä on oma vastuumme kannettavana, kun puhutaan hevosasioiden kehittämisestä tai edistämisestä. Meillä Parikkalassa hyvä yhteishenki ja yhteinen tahtotila kantaa vahvasti eteenpäin.

Roiha-Härkönen työskentelee Etelä-Karjalan Osuuskaupassa toimialapäällikkönä, vastuualueenaan polttoneste-, liikennekauppa-, sähkölataus- ja autopesuliiketoiminta. Hän on käynyt ylemmän ammatti-

korkeakoulututkinnon sekä kouluttautunut myös tapahtumantuottajaksi ja opiskelee nyt lisäksi digimarkkinointia sekä brändin kehittämistä. Hevoset ovat kuitenkin kulleet koko ajan mukana.

– En oikein edes tiedä muunlaisesta elämästä. Meillä on aina ollut hevosia ja maailma on sen myötä pyörinyt vahvasti niiden ympärillä. Ukilla oli hevosia, samoin isällä ja nyt kolmannessa polvessa miulla on hevosia, eli verenperinnöstä voidaan puhua kyllä. Ajattelen, että olen etuoikeutetusti saanut kasvaa hevosten keskellä.

– Ravien maailmaan isä on johdatellut jo hyvin pienenä miut, tai en tiedä, tarvitsinko edes sen ihmeemmin johdattelua. Aito kiinnostus ja rakkaus hevoseen on ollut ole-massa ihan pienestä tytöstä asti.

Mervi Roiha-Härkösellä on neljä vuotta

vanhempi sisko, jolta hän peri ensimmäisen poninsa, shetlannintamma Isa Garbon.

– Isa oli mahtava monitoimiponi, jolla ratsastettiin sekä ajettiin ja se teki meille myös muutaman varsan. Jälkeenpäin mietittäessä, täytyy isälle hattua nostaa, miten hän näki vaivaa meidän tyttöjen poninostuksen eteen. Jos jonkun toisen isä kuskasi lapsia harrastamaan jalkapalloa, kuljetti meidän isä ponia astutettavaksi milloin mihinkin, kengitti ja opetti meitä valjastamaan. Nykyään tuota kaikkea panostusta osaa totta kai arvostaa aivan eri lailla. Isä on antanut tehdä, opetella, erehtyä ja kasvaa hevosten kanssa ja siitä olen kiitollinen.

Roiha-Härkösen parhaimmat lapsuusmuistot liittyvät isän ja ukin kanssa tehtyihin ravireissuihin Vejatso-nimisen oriin kanssa.

– Sen kanssa vähän pärjättiin. Luonnoltaan se oli äärimmäisen kiltti, luotettava ja viisas hevonen. Vejatso oli myös ensimmäinen hevonen, jolla sain ajaa kotona. Jalat ei kärryissä yltänyt edes vielä tampeille, joten isä laittoi muulle laudan jalkatueksi ja sitten menttiin.

Poneista ravihevosiin – löytyy Sisua ja Iloa

Siskon jäljiltä Merville jäi myös newforestinponi Priory Pippett.

– Muutaman kuukauden ratsastelin sillä ja sitten kysyin isältä suoraan, että eikö muulle voisi ostaa jo oman suomenhevosen, mielellään ravi-sellaisen.

Loppuvuodesta 1995 Ilkka Roiha osti tyttärelleen siilinjärveläiseltä Matti Snellmanilta kesällisen suomenhevostammarvarsan nimeltään Kevättömän Sumu, josta tuli virallisesti Mervin ensimmäinen oma hevonen.

– Sumu juoksi kilpaa ja varsoi myös useamman varsan meille, ja näistä Chillaus, Lennoxara ja Egoa On ovat niitä, joiden kanssa eniten olen tehnyt töitä. Kaikki ovat siis juosseet kilpaa, ja Egoa On on ollut ehkä se elämäni hevonen tähänastisista. Se voitti valtakunnallisen varsanäyttelyn 1- ja 2-vuotiaana, ja pärjäsi radoillakin ihan hyvin. Egoa On oli kuvankaunis suomenhevonen, jolla oli päättäväinen ja vähän omalaatuinenkin luonne. Ruuna todella rakasti juoksemista, ja oli radalla parhaimmillaan.

Yksi Roiha-Härkösen mieleen jääneistä muistoista liittyy samaiseen hevoseen, kuten moni muukin hieno hetki. Vuosia sitten Egoa On voitti isänpäivänä oman lähtönsä Joensuussa, ja sillä kertaa Ilkka-isä sattui olemaan mukana raveissa.

– Se oli hieno isänpäivälahja, ja yhteinen hetki meille kolmelle. Lähtö oli jokin ihan tavallinen lähtö, mutta päivä oli meille merkityksellinen.

– Hevoset ovat meillä IR-tallinimen takana. Nimi on minun keksimäni ja se tulee isän nimikirjaimista. Oman hevoshistorian ja suvun arvostaminen on tärkeää ja siitä se ajatus tuli. Kasvatit on nimetty viime vuosina On-loppuisesti: Egoa On, Commee On, Urhee On, Sisua On, Iloa On.

Kevättömän Sumun jälkeläisistä Lennoxara (i. I.P. Lento) siirtyi muutama vuosi sitten siitokseen jatkamaan emälinjaa, ja siitä on tallissa nyt kaksi tuokkolantouholaista varsaa, 2-vuotias ruuna Sisua on ja kesällinen tammavarsa Iloa On.

Rodusta riippumatta

Vaikka kokemusta löytyy monen rotuisista hevosista ja poneista, suomenhevosella on

Stoneisle Tess ja Mervi Parikkalassa järjestetyssä Hevoshulinat-tapahtumassa. "Tapahtuma oli tosi onnistunut, yli 300 vierailijaa ja mahtavaa palautetta!" Kuva: Mikko Sokka

aina paikka Roiha-Härkösen sydämessä.

– Meillä on upea ja monipuolinen kansallishevonen, jonka historia yhteiskunnassamme on merkityksellinen. Suomenhevosella on iso rooli Suomen raviurheilussa sekä tärkeä osansa hevosalan elinkeinosta puhuttaessa. Suomenhevosen tunnettuuteen tulee panostaa, sekä miettiä toimenpiteitä kysynnän kasvattamiseksi, jotta varsamäärät saadaan kasvuun ja rodun elinvoimaa ylläpidettyä. Suomenhevosen tulevaisuudesta täytyy meidän jokaisen osaltaan huolehtia ja kantaa vastuuta, on se niin arvokas.

Suomenhevosten lisäksi tallissa on kaksi neljävuotiaista lämminveristä, Stoneisle Tess ja Farnese Blue.

– Ostimme ne Ypäjältä Varsahuutokapasta ja vieläkin hymyilyttää koko juttu, Mervi Roiha-Härkönen muistelee.

– Isä kävi kolmisen vuotta sitten loppukesästä puhumaan, josko mietittäisiin talliin vaihteeksi lämminverisiä, ja siitä se ajatus sitten lähti. Ennen näitä tammoja, meillä oli viimeksi omia lämminverisiä minun ollessani pikkutyttö.

Farnese Bluen kanssa ehdittiin saada onnistumisen kokemuksia kuluneena keväänä, kun se juoksi koelähdön ja sillä ajettiin myös muutama hyvin mennyt startti.

– Harmillisesti kuitenkin tamma sairastui pidemmän kaavan mukaan kesän kynnyksellä, ja kausi päättyi ennen kuin ehti kunnolla alkaakaan, Roiha-Härkönen pahoittelee.

Roiha-Härkönen pohtii hevosten kanssa saatujen kokemusten merkityksellisyyttä ja toteaa tähtihetkiä olevan varmasti jokaiselle hevosen omistajalle tai treenarille ne het-

ket, kun hevosen kanssa tehty työ palkitaan onnistumisella.

Paikallisen hevosseuran puikoissa

Roiha-Härkönen on myös aktiivinen paikallistoimija ja hän toimii uuden, viime vuonna perustetun Parikkalan Hevosseuran puheenjohtajana.

– Aiemmin alueellamme toimi Parikkalan Oriyhdistys ry. ja Saaren Hevosystäväinseura. Nämä kaksi seuraa yhdistivät voimansa ja siitä kaikki alkoi. Idea muhi vuoden pari. Uudesta seurasta käytiin keskustelua tasaisin väliajoin, kunnes aika oli kypsä perustamiselle, Roiha-Härkönen taustoittaa.

– Kaikki on mennyt kivuitta, ja siitä olen erityisen kiitollinen. Meillä kunnioitetaan vanhaa, mutta otetaan ilolla uusia tuulia ja ajatuksia vastaan. Halu kehittää ja pitää hevoselämää yllä on vahva.

Mervi Roiha-Härkönen kiittelee paikallisten hevosihmisten upeaa asennetta.

– Seurassamme on ymmärretty yhdessä tekemisen merkitys. Henkilökohtainen ajatus ja toive oli aktiivisesta, tulevaan katsovasta, viestinnällisesti avoimesta, lajitasa-puolisesta, positiivisen pohinän hevosseurasta. Miusta myö ollaan aika lähellä jo tätä.

Muutosten kelkassa on kestävä

Hevosala ja sen tulevaisuus sekä päätöksenteko kiinnostavat Mervi Roiha-Härköstä todella paljon, mikä oli myös syynä lähteä ehdolle Hippoksen hallitukseen.

– Olen nyt kaksi kertaa ollut ehdolla, ja

se riittänee yhdelle naiselle. Hienoja, opettavaisia kokemuksia molemmat, ja olen näistä kiitollinen. Intohimoinen työ hevosten eteen jatkuu täydellä sydämellä, jatkossa keskittän energiani ja draivin paikalliseen tekemiseen ja hevostoiminnan kehittämiseen, Roiha-Härkönen summaa.

Hänen tavoitteenaan oli tuoda muun muassa vahvaa liiketoimintaosaamista ja muutosjohtamisen taitoa hallituksen käyttöön, mutta hän toteaa kaikilla ehdokkailla ollen omat vahvuutensa.

– Toimintaympäristömme muuttuu kovaa vauhtia ja kelkassa on kestettävä.

Rahoitusmallin tulevaisuus ja ylipäättään sen tulevaisuuden taso nostaa ilmaan kysymysmerkkejä. Isossa kuvassa meillä on työskätkä hevosalan hyväksyttävyyden, maineen ja brändin eteenpäin viemisessä ja kehittämässä. Tämä kaikki vaikuttaa myös ihmisten pitovoimaan alalla ja lajin parissa. Lisäksi on pakko mainita myös tässä kanavassa kotimainen kasvatusta ja omistaminen – tarvitaan riittävä hevospöytä toimintaan, ja tämä on ehtona sille, että ravitoiminta pysyy tulevaisuudessa elossa.

Roiha-Härkönen mukaan hevosalan hyväksyttävyyden, maineen ja brändin eteenpäin viemiseen ja kehittämiseen täytyy kiinnittää huomiota. Sydäntä lähellä on myös nuorisotoiminta sen valtakunnallinen konseptointi.

– Näen tulevaisuudessa isoja, pakollisia muutoksia, mutta samalla uskon vahvasti tulevaisuuteen. Tällä hetkellä edetään rajua murrosvaihetta, ja kysymysmerkkejä on paljon. Liikaakin sitä ajatellen, että investoiminen alaan ja tulevaisuuteen on monilla jäissä sen vuoksi.

Minna Svartsjö

Kymen-Karjalan Hevosenomistajat ry valitsee vuosittain jäsenistöstään Positiivisen Väläyttäjän, joka on myönteisellä toiminnallaan ja asenteellaan tuonut hevospöytä ja -harrastusta positiivisesti esille.

Egoa Onin kanssa raveissa. "Meidän molempien ilme kertoo kyllä kaiken tarvittavan – miten kivaa yhdessä oli käydä ja harrastaa. Se hevonen todella rakasti juoksemista!"